

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

16. De Apostatis eorumque & hæreticorum pœnis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

7 NB. Retinentes libros, excomm. tempore notabili.

8 Libri in Indice prohibiti licet nullum errorem, tamen non legendi: quia damnato authore in genere Religionis, damnata censentur omnia eius scripta de Religione. 397.

Nota discrimen inter libros prohibitos primae classis, habent annexam excomm. reservatam: secundae non reservatam (reg. 7. obscœni, reg. 8. magici, sed non excomm. licet mortale) reg. 4. prohibentur biblia, sed non recepta in Germania. 397.

9 Laudabiliter libri hæretici comburuntur: testatur Clemens lib. 1. Apost. const. c. 7. ita libri Arrii Nestorii combusti. Etiam libri impuri Act. 9. Multi ex eis, qui fuerant curiosi sectari contulerunt libros; & combusserunt coram omnibus 398. Fuerunt hi libri Magici.

CAP. XVI.

De Apostatis.

1 **T**Riplex Apostasia: altera à Fide; altera ab obedientia; Tertia ab ordine sacro, vel Religione. 398.

Apostasia à Religione est criminosa & mortificata recessio à religiosi Ordinis sine licentia prælati instituto, sine revertendi proposito. Non Apostata, ad laxiorem, licet peccet & tenentur redire excommunicatur, si revertendi animum retinet, & fugitivus censendus. Apostata licet habitum retineat tamen apostata, & qui recipit talem, excommunicatur.

Apostasia à sacro ordine; Cum quis à perfectione statu clericali (in maioribus Ordinibus, nam si in minoribus)

minore potest, dimisso beneficio) ad statum coniugii, aut laicæ conuersionis, dimisso habitu propria temeritate transfert. 399. Talis iure infamis, & si monitus non se correxerit, deponendus.

Apostasia ab obedientia, si late est in omnimortali, strictè, cum quis se opponit iustis præceptis superioris, cuius præcipua species est schisma, de quo infra Tract. 3. c. 11.

Apostasia à Fide in toto differt ab hæresi, quòd hæreticus non omnino abneget articulos fidei: at Apostata à fide est, qui Christum & Fidem quam suscepit, penitus abnegat.

Hinc omnes pœnæ Hæreticorum etiam in Apostatas, non autem è contra Apostasiam ad Paganismum ad Iudaismum, vel Atheismum.

Species distinctæ idè in Confessione manifestandæ pœnæ apostatarum. I. Excommunicatio in bul-
la reservata. II. Irregularitas. III. Iuris infamia, extendens se ad filios vsque ad secundam generationem ex linea paterna, materna verò ad primam, sed ad hanc pœnam requiritur sententia Iudicis declaratoria 399. IV. Confiscatio omnium bonorum à die criminis commissi. c. cum secundum, de hæret. in 6. *Bona hæreticorum ipso iure decernimus confiscata.* 400. V. Si per annum in excommunicatione persistant, fiant intestabiles, & inepti ad hæreditatem adeundam. Requiritur tamen sententia Iudicis sicut donationes & aliæ alienationes factæ à criminosis confiscationibus possunt rescindi & reuocari. 400. VI. Priuatio patriæ potestatis in liberos & mancipia, etiam ante sententiam. Verùm hæ pœnæ non habent locum in Germania apud Lutheranos, propter fœdus nutum tacitè permittente & con-

R

sentient

sentiente summo Pontifice, vt liberos suos in patri-
potestatem retineant, aliisque iuribus & immunitatibus
civilibus, non item Ecclesiasticis vna cum Catholicis gaudeant. VII. Priuatio Ecclesiasticorum
beneficiorum & dignitatum ipso iure incurrentur.
400.

NB. Civilis poena haereticorum est mortis sup-
plicium, si abiurare nolint. Ratio, quia haeresis est
men perturbans Reip. pacem, non minus quam
tum & homicidium.

CAP. XVII.

De Communicatione Christianorum cum Infidelibus, puta Iudæis ac paganis.

I. **Q**uest. I. Communicatio cum infidelibus
Iudæis, & vt dignitas Religionis Catholicae conseruetur,
prohibetur iure Canonico, in poenam ritualem propter
periculum peruersionis.

Quod si formaliter, non vt socii conueniant, sed
per accidens & praeter intentionem, non prohibetur.
401.

Operas tamen locare Iudæis licet. modo non
assidua conuersatio, sed non subesse, vt seruiant
nutricem agere, nisi in necessitate, seposita cohabitatione
& familiaritate. 401.

Azymos comedens cum Iudæo & frequenter con-
uiuans, peccat mortaliter, quia finis ab Ecclesia
tentus grauitur laeditur: secus, si semel proprios cibos
absque scandalo. 401.

Necessitas excusat comedentem cum Iudæo
bos non discretos, aut medium accersentem, item
velis illos conuertere. 402.